

ETTERARBEID

Lydmann Gisle Tveito har en svært lang erfaring med spillefilm. Et lite knippe av han seneste produksjoner er Knerten i knipe, Oslo 31. August og En Ganske Snill Mann. I likhet med Rosenlund og Grimsø er også Tveito opptatt av at effektivisering av arbeidsflyten skal tjene den kreative delen av en innspillingsprosess.

En TV-serie har ofte de samme ambisjonene som en film, men med helt andre resurser både når det gjelder penger og ikke minst tid, sier Tveito, som er godt i gang med lydarbeidet til Halvbroren, lenge før serien er ferdig innspilt. – Det jeg har jobbet med så langt er blant annet scener fra en leilighet som skal være på Bolteløkka. Den er spilt inn i studio med et veldig knirkete gulv i tillegg til den vanlige støyen fra teknikk og stab. Så jeg går inn og rensker og fjerner – en masse håndverk som jeg kan gjøre nå mens de fortsatt klipper. Jeg legger også inn nye atmosfærer og effekter.

– Når jeg er ferdig kommer jeg til å lage en ferdigmiks – så får klipperne to spor med dialog, to spor med atmosfære og effekter og to spor med musikk – hvis det er musikk. Så kan de legge det inn i maskina si, så hvis de må klippe om, så har de litt mer slingringsmonn, for da henger ikke dialog og effekter sammen. De kan også, hvis jeg legger på en atmosfære, loope denne og ha den gående, selv om de gjør endringer.

Når Tveito så begynner å se konturene av serien, kan han begynne å jobbe med noe viktigere enn ting som knepp og smell som forstyrrer dialogen. Tradisjonelt består etterarbeidet av svært mye praktisk avvikling rett før deadline. Men slik Tveito jobber, gis det rom til at kreative innspill helt frem til siste slutt.

– Nå har vi flytta mye av den praktiske avviklinga tidligere i prosessen. Så når en episode skal ferdigstilles har vi nå overskudd og tid til å vurdere de ulike scenene på en helt annen måte – å vurdere kreativ bruk av tilleggslyd og tilleggseffekter og så videre.

– Dette er hele poenget med en effektiv arbeidsflyt; å skape og å beholde et kreativt handlingsrom mens episodene begynner å bli ferdige. Skulle vi ha venta med alt håndverket helt til slutt så ville vi ha vært mange som måtte jobba fryktelig mange steder samtidig – og midt oppi der står en regissør som skal si ja eller nei til svært mange spørsmål. Fordi det er to prosesser å balansere: Én: den tekniske avviklingen for å nå et ferdig produkt, og to: en kreativ prosess som skal få lov til å leve så lenge som mulig.